

Đề bài

Em hãy viết
đoạn văn từ 5
đến 7 câu
miêu tả cảnh
thanh bình
của một miền
quê hoặc
thành phố mà
em biết.

Bài làm

Những buổi sáng đẹp trời, con sông Hồng mới nhộn nhịp làm sao. Từng đoàn thuyền đánh cá dong buồm thả lưới trắng xóa cả mặt sông. Những tiếng hò, tiếng hát vang lên. Sông tấp nập những tàu thuyền đi lại như mắc cửi. Hai bên bờ đọng lại những hạt sương trên lá cỏ non như những hạt ngọc bé xíu long lanh. Cỏ non ướt đầm sương đêm mà các bà mẹ, các chị xã viên đã ra tía bắp, hái dâu. Bình minh chan hòa trên mặt sông. Buổi trưa, trẻ em rủ nhau ra vùng vẫy tắm rửa. Các em bé té nước cho nhau cười như nắc nẻ. Chúng lăn lộn, bơi lội khéo léo như những con cá heo. Sông ôm chúng vào lòng, ôm lấy những đứa trẻ hồn nhiên vui tươi và nghịch ngợm. Sông dịu dàng, dễ dãi như một người mẹ với đàn con. Những cụ già râu tóc bạc phơ dắt đàn cháu ra sông tắm rửa. Những người mẹ tất bật mang quần áo chăn màn ra giặt giũ.

Những chiều hè hoặc những buổi tối sáng trăng, em cùng bạn bè thả thuyền lên đênh trên mặt sông cất vó hoặc nằm trên sạp thuyền hát, ngâm thơ. Buổi tối dưới trăng, em và các bạn bơi thuyền ra giữa sông, buông chèo mặc cho nó trôi lơ lửng, rồi nằm dài ra sạp thuyền ngắm trăng, hóng gió. Sóng vỗ ì oạp vào mạn thuyền như hát ru cho chúng em nghe, ru cho chúng em ngủ. Chúng em ngủ thiếp đi lúc nào không biết. Thuyền lên đênh trên sông trôi dạt vào bờ đâu bãi cỏ. Sáng dậy mọi người đều ngơ ngác không hiểu mình lạc vào đâu và bắt đầu chèo thuyền ngược lại về nhà...